

לפרשת לך לך (2)

א. פרשת דרכים: אברהם יוצא להליכה של חייו, יודע מאין בא אבל תוהה לאן יגיע; שרה מתלווה לאברהם במסעותיו, ודרכה שלה אל האמהות רצופה מכשולים וכאב; הגר בורחת מן העבדות וחוזרת אל העינוי.

ב. (ו) ויאמר אברהם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניי: (ז) וימצאה מלאך ה' על עין המים במדבר על העין בדרך שור: (ח) ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת: (ט) ויאמר לה מלאך ה' שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה: (י) ויאמר לה מלאך ה' הרבה ארבה את ורעך ולא יספר מרב: (יא) ויאמר לה מלאך ה' הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל פי שמע ה' אל עניך: (יב) והוא יהיה פרא אדם גדו בכל ונד כל בו ועל פני כל אחיו ישפן: (יג) ותקרא שם ה' הדבר אליה אשה אל ראי פי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי: [בראשית טז, 6 – 13].

ג. הגר המצרית היא סימן דרך ל"גר יהיה זרעך בארץ מצרים": זעקת שפחה מעונה לא תישכח, עד יבואו בני אברהם בשערי מצרים; עד יכאבו האדונים של היום את היותם עבדים מחר; עד יברחו צאצאי שרה אל המדבר, וישוועו למים.

ד. משירי הבן האובד / לאה גולדברג

ובדרך אמרה לו האבן:
פעמך כבדו כל כך.
האתה – אמרה לו האבן –
תחזור לביתך הנשכח?

ובדרך אמר לו השיח:
קומתך שחה מאוד,
איך תגיע – אמר לו השיח –
איך תגיע הלוך ומעוד?

ועמדו ציוני הדרך
לא הכירו באיש הזר,
והיו ציוני הדרך
מזדקרים ודוקרים כדרדר.

ובדרך קראה לו העין:
שפתיך יבשו בצמא!
ויכרע וישת מן המים
ודמעה נגעה בדמעה.